

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15. — 'Εν δε ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 23

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗ

(Φαντασμαγορία).

Κουμουνδούρος κάθηται πλησίον τραπεζῆς ἔχωρ ἀνοικτὸν τετράδιον, ἐφ' οὗ γράφει «γιόταίς».

Κουμουνδούρος. (πονηρῶς γελῶν καὶ δεικνύων τὰς γιόταίς του). Ἄν μ' ἐβλεπε κανεὶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν θάλεγε: ὁ Κουμουνδούρος ἀντὶ νὰ καθῆσθαι 'ς τὸ σακμνὶ κάθησε 'ς τὸ θρανίον. (Ἐξακολουθεῖ σύρων γραμμὰς). Αὐτὴν τὴ φορὰ πρέπει νὰ κάνω καλὰ τὸ λογαριασμὸ γιὰ νὰ μὴ βγάλω ψεύτη τὸν Καμπούρογλου ὁ ὅποτος τὴν ἄλλη φορὰν ἐγελάσθηκε ἔτσι ἄδικα ὁ πτωχός. Ἴδικός μου, ἰδικός μου, τὸν Σταμούλη τί νὰ τὸν γράψω; ἄς τὸν γράψω μὴ γιότα μὲ δυὸ ἀγκύλας, γιὰτὶ κλίνει κ' ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἰδοῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ μας θὰ τὸν ἀγκυλώσῃ. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς κτυποῦν.

Κουμουνδούρος. Πῶς εἶνε;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἐγὼ ἀνοιξε.

Κουμουνδούρος. Πῶς; εἰσαι σὺ λέγε, γρήγορα.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα.

(Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα ἰσχνόν, κατακίτρινον, ξεσκουφωτόν, ξυπόλυτον καὶ καταλερωμένον).

Κουμουνδούρος. Διατὶ βρὲ εἰσαι εἰς τέτοια κατὰστασι.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Νὰ τὰ λέμε θέλομε ἀφηνεικός; ἄμα δὲν εἰσαι σὺ 'ς τὰ πράγματα δὲν τὸ ξέρεις πῶς ἐγὼ καταπτῶ ἔτσι πεσοὶ καὶ κόκκαλο, κατκουρευλισμένος;

Κουμουνδούρος. Καλὰ μὴ σὲ μέλη, ἐτελειώσαν τὰ βάσκανά σου τὴν ἀνάψης ἕνα κηρὶ καὶ νὰ κἀμης κάμποσες μετάνοιες τὸ βράδι. Τί θέλεις καὶ ἦλθες ἐδῶ;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἡ Στοά, τὴ ξέρεις τὴ Στοά;

Κουμουνδούρος. Ἐκείνου ποῦνε ψηλός; σὰν κολῶνα στοᾶς;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ναι; αὐτὴ προτῆτερὰ ποῦ τρέ-

χαμε 'ς τὸ δρόμο μοῦ εἶπε ὁ Τρικούπης θὰ συγκαλέσῃ τὴ Βουλὴ εἰς τὰς 18 Ὀκτωβρίου καὶ ἦλθα νὰ σοῦ τὸ πῶ.

Κουμουνδούρος. (τρίβων τὰς χεῖράς του). Εἰς τὰς 18, εἰς τὰς 18. Καλὰ, πήγαινε καὶ πέραν κ' ἀπὸ τὴν κουζίνα νὰ σοῦ δώσουν τίποτε.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. (ἀπερχόμενον) Φαντάσου νὰ μοῦδιναν κατασχετήρια; δέμα δέμα θὰ τὰ βροκάνιζα 'ς αὐτὴ τὴν λόρδα ποῦ μὲ δέρνει.

Κουμουνδούρος. Βρὲ σὺ;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. (στρεφόμενον). Δὲν μοῦπες νὰ περάσω ἀπὸ τὴν κουζίνα;

Κουμουνδούρος. Ἐμὰθες τίποτε γιὰ τὸν Τηλέγραφο;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Λένε πῶς ὁ Σιβιτανίδης τὸν ἔθαψε μέσα σὲ μιὰ κάλπη 'ς τὴν Καλαμπάκα, σὰν κάλπη ποῦ ἦτανε. ἄλλοι λέν πῶς ἔφερε τὸ πτώμα του 'ς τὰς Ἀθήνας καὶ βρυκολάκισσε, καὶ ἀπὸ τὴν 1 Σεπτεμβρίου θὰ τρέχῃ 'ς τοὺς δρόμους.

Κουμουνδούρος. Καλὰ νὰ πᾶθῃ, ἀν δὲν ἦταν αὐτός ὁ Σιβιτανίδης, ὁ Νικό; μας θάταν δίχως ἄλλο βουλευτῆς καὶ δὲν θάχα τόσαις μουρμούραις 'ς τὸ σπῆτι κ' ἔπειτα ἀκούς νὰ πᾶγῃ 'ς τὸν Τρικούπη κ' ἐκεῖνος οὐδὲ νὰ τὸν δῇ νὰ μὴ καταδεχθῇ! κῦτταξε νὰ μὴ τὸν φέρῃς καμμιὰ μέρα μαζὶ σου γιὰτὶ ἦλθε δύο τρεῖς φοραὶς καὶ τὸν ἐδιώξα.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἄμ' δέ! ποῦ τόσαις φοραὶς πήρες ἀπ' τὸ στόμα μου τὸ ψωμί καὶ τοῦδώκες αὐτοῦνοῦ, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ βρωμᾷ τὸ στόμα του ἀπὸ τὴν πείνα (φεύγει).

Κουμουνδούρος. (Κάθεται εἰς τὴν τράπεζαν εἶνε γλυκύτατος καὶ τὸ μειδίαμα του ἐκπνέει ἐπὶ τῶν χειλέων του.) Πολὺ καλὰ, εἶμαι εὐχαριστημένος· τί βλάξ ποῦ εἶνε αὐτός ὁ Τρικούπης! ἐγὼ ἔλυσα ὀλόκληρον τὸ ζήτημα τῶν συνόρων, δίχως νὰ προσκαλέσω τὴ Βουλὴ κ' αὐτός γιὰ μίαν δύο ἀψιμαχίαις ποῦ πολέμησε τόσος στρατός κ' ἐσκοτώθηκε μόνον ἕνας πολίτης, θέλει καὶ καλὰ τὴν Βουλὴν. Βουλὴ θέλει; θὰ τὸν βουληθῶ καὶ ἐγὼ (σηκόνεται καὶ βραδίξει οἰστρηλατημένος.) Πῶρ καὶ

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐκ τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς τοῦ Κουμουندούρου πρὸς τὸν ἔγκριτον φίλον του πληροφουρούμεθα ὅτι ὁ Κουμουνδούρος εἶνε Ἕλληνας, ὅταν εἶνε ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας· καὶ ὅτι ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως αὐτῆς, πάντοτε ἄλλοτε εἶνε Κουμουνδούρος.

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπαιρησίας τοῦ Κουμουνδούρου ἐκείνου ἐπισημασθέντος πολέμου, ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ δὲν κάμνομεν ποτὲ πόλεμον, ἀντεστρέψαμεν τοὺς ὄρους καὶ ἔχομεν πόλεμον παρὰ τὴν ἐξουσία, ὅστις συνάπτεται τὰς εἰς τὰ σύνορα καὶ τὸν ὅποιον ὁ Νικηφόρος Χότζας τὸν ὠνόμαζε «καυγὸν γιὰ τὸ πάπλωμα.»

Ἀποδείξεις τοῦ ἀρειμανίου οἴστρου τοῦ κκιλαβόντος ἐσχάτως τοῦ Ἕλληνας εἶνε ὅτι συντάκτης συριακῆς συναδέλφου ἐκείνου κατὰ τὸ πρόσωπον ἐξ ἀναρπείσεως δογείου τινὸς πυρίτιδος, ἄνευ ὅμως ἄλλης σπουδαϊοτέρας βλάβης.

Ἡ Νεῖα Ἐφημερίς λυπεῖται τὰ ἄνθη τῆς, μὲ τὰ ὅποια ἔρχετο προχθὲς ἐν κατανύξει τὸν νεκρὸν τοῦ ζῶντος λοχιου τοῦ ἱππικοῦ Παπαθανασίου. Καὶ τὰ λυπεῖται, ὡς νὰ τῆς ἐμαρνήθησαν ἢ ὡς νὰ τὰ ἐδρεψεν ὅλα πλέον καὶ νὰ μὴν ἔχη νὰ προσφέρει τίποτε. Καὶ ἡμεῖς ἐνομιζόμεν ὅτι ἦτο ἀνθοσπαρμένος ἀκόμη ὁ κήπος τῆς, καὶ ὅτι τὰ ἄνθη τῆς τῆς ἤρουν εἴτε διὰ νὰ τὰ βρῆναι, εἴτε διὰ κούνησάν, εἴτε διὰ στεφάνους, νὰ ὑποχρεώσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Ἐπὶ τῷ ἱεροπρακτικῷ ἐπεισοδίῳ τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου τύπου λοχιου Παπαθανασίου μὲς ὑπενθύμησαν ὅτι εἰς τὰ 54, κατὰ τὴν μάχην τῆς Καλαμπάκας, εἰς ἐκ τῶν ἀνικημάτων ἡρώων ἔλαβε τὴν ἐξῆς λακωνικὴν ἀπὸ τὴν οἰκογενεῖάν του:

• Ἀγαπητὲ Τάδε, χαίρομεν διότι ἐπεσε ἐνδύξως καὶ ἐτίμησε τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενεῖας σου!

Εἴχομεν γὰρ ὅτι δλίγας γραμμὰς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Καραλή Δερβέν, τὸ ὅποιον εἶναι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰσκου. Ἐταμπουρεύθησαν ἐκεῖ καλὰ οἱ δικοὶ μας. Εἶναι καὶ ὅλα ἔτοιμοι δι' ἐπιθεσιν. Ἐχουν, γράφει ἡ ἐπιστολή, τὸν Ὀλυμπιον κοντὰ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ζοῦν ἀγρίως. Ὅχι μόνον μίαν φορὰ οἱ Τούρκοι ἐδειξαν λευκὴν σημαίαν.

Ἀνέγνωμεν καὶ τὴν δὴλωσιν τῆς Βασιλικῆς ἐν τῇ Νεῖα Ἐφημερίδι, τῇ θεωροϋμένῃ. Συνεινήθημεν ὅλοι ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς εἰς τὴν ἡσυρίαν. Ἐλυπήθημεν μόνον ὅτι ἡ φιλόχριστος Νεῖα Ἐφημερίς δὲν ἤξισσε τὴν μετανοήσαν Μαγδαληνὴν δύο γραμμῶν τῆς. Εἶδομεν ὅτι ὑπογράφει μόνον μὲ τὸ μικρὸν τῆς ὄνομα. Συνήθεια μεγαλοπρεπῆς κοινὴ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς.

Αἱ Νεῖαι Ἰδέαι πῆραν λέγον τὰ τραπεζογραμμάτια τῆς Ἡπειροθεσσαλίας δι' ἐτικέτας φακῶν οἴνου· καὶ

ὅτι ἂν τὰ βρῆ κανεῖς 'στὸν δρόμο δὲν θὰ σκύψῃ νὰ τὰ πάρῃ. Διὰ νὰ τὸ λένε, πρέπει νὰ τῶκαμαν. Καὶ ἐμεῖς τὸ πιστεύομεν· ὅτι ἦσαν καθ' ἑδὴν πηγαινόμενα αἱ Νεῖαι Ἰδέαι τραπεζογραμμάτια Ἡπειροθεσσαλίας καὶ βίβασαι ἐπ' αὐτῶν βλέμμα περιφρονητικόν, ἀντιπαρήλλον. Καὶ διὰ νὰ τὸ πιστεύωμεν, πρέπει νὰ δώσωμεν μίαν συμβουλὴν καθ' ἡμέραν, αὐτὴν:

— Κλείσατε ὀφθαλμοὺς τὰς Νεῖαι Ἰδέαι εἰς τοῦ Δρομοκαίτου!

Δημοσιεύομεν σήμερον—ἡμεῖς ἴσως μόνον—τὴν σχετικὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις συμβάντων. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐγκριτου ἑσίν κατέχοντος ἀνατοκροῦ μας ἱκανοποιεῖ τις ὅλας τὰς ἀπορίας, ἃς αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὑπερβολαὶ καὶ τὰ ψεῦδη ἐγέννησαν εἰς ὅλους μας.

Ἐπαύθη καὶ συνελήθη ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Αἰγίου, πρότυπον ὑπαλλήλου καταχραστοῦ, παραμερίζοντος εἰς ἰδιαιτέραν γωνίαν τὰς συστημένας ἐπιστολάς, ὡς γαρμένας, ἢ ἄλλας μὲν ἀποσφαρίζων καὶ σπερτερίζομενος, ἄλλας παραφυλάττων, ἕως ὅτου κατηγγέλλῃ ὑπὸ τινος πολιτοῦ εἰς τὸν κ. Διευθυντῆν, καὶ ὁ κ. Διευθυντῆς τηλεγραφικῶς διέταξε τὸν ἐπαρχον καὶ εἰρηνοδίκην, οἷτινες καὶ ἀνεκάλυψαν 246 ἐπιστολάς συστημένας, τὰς μὲν σφαρισμένας, τὰς δὲ ἀσφαριστάς! Ἴδου πῶς ἐδοῦλεν τὸ ταχυδρομεῖον ὡς τώρα καὶ πῶς δουλεύει ἀκόμα εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, μέχρι τελείας ἐκκαθαρίσεως.

Ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ ταχυδρομείου ἀπεφάσισεν ὥστε ἡ ἀλληλογραφία τῶν δημοσιογράφων νὰ διανεμηθῇ ἀπὸ ἄλλου χωρίσματος καὶ ἐνωρίτερον τῆς ἄλλης διανομῆς. Ἦτο ἀνάγκη, διότι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐρημεριδῶν καὶ μίαν ὥραν κέρδος εἶναι πολυτίμον κεφάλαιον. Τὸν εὐχαριστοῦμεν.

Ἀπόψε περὶ τὴν 5ην ὥρ. μ. μ. ὁ κ. Πύργος, εἰς δὴν ὡς εἴχομεν γράφει, εἶχεν ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἡ προγύμνασις τῶν Διδασκαστῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν, μὲς προσκαλεῖ νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὰς ἐν τῷ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δημ. Γυμναστηρίῳ γενησομένης ἐξετάσεως. Οἱ Διδασκασταὶ οὗτοι θὰ διασπαρῶσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ὅπου θέλουσιν ἀναλαβεῖν κατὰ πρώτην φορὰν τὴν διδασκαλίαν τῆς Γυμναστικῆς. Διὰ τοῦτο μετ' εὐφροσύνης θὰ συββρεύσωμεν ἵνα ἴδωμεν τὰς προόδους αὐτῶν.

Ὅλας αἱ Ἀθήναι ἀπόψε θὰ κουδάλισθωμεν εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων, ὅπου θὰ ἴδοῦμεν ἀληθινὸν Ἀγγλον Ὀυέλλον τὸν περίφημον Λεκατσοῦν μὲ πολλὰ μέλη ἐκ τοῦ νεκροῦ του θιάσου καὶ τινὰς ἄλλους ἠθοποιούς. Τὸ πρόσωπον τῆς Δεσδεμόνας τὸ ὑποδύεται ἡ καλὴ Ἰωάννα Νικηφόρου· τὸ δὲ τοῦ Α'. νεκροθάπτου ὁ ἴδιος Νικηφόρος. Θὰ ἔχωμεν θέαμα ἐκ τῶν περιεργότερων. Εὐκαιρίαι τοιαῦται καλλιτεχνικῶν ἀπολαύσεων σπανίως παρουσιάζονται.

ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ.

Δὲν ξέρω πῶς τὴν ἐπαθα καὶ ἀρχισα σὺν χάχας νὰ ψάλλω θούρια καὶ ἐγὼ κατενθουσιασμένος, τῆς Βίγλας καὶ τοῦ Καραλή μυριοφόνου μάχας, μὰ δίχως ἄλλο φαίνεται θὰ ἦμουν μεθυσμένος. Ἐνας καυγῆς γιὰ πόλεμος γιγάντων νὰ περάσῃ; ἄλλὰ καὶ τί δὲν γίνεται μὲς στῶν Ῥωμηῶν τὴν πλάσι!

Βροντᾷ τουφέκι ἐξαρνα καὶ πάει 'στὸν ἀέρα; εἰς τὰ καλὰ καθούμενα ματόνοι καμμιὰ μῦτη; αὐτὸ γιὰ πόλεμος περνᾷ μεγάλος ἐδῶ πέρα, καὶ ἄμεσως νίκας θυμαστὰς τὸ στόμα μας κηρύττει. Καὶ νὰ! οἱ πρόγονοι μὲ μίαν φυτρόνουν ἐμπροστά μας, καὶ εὐλογοῦν τὰς νίκας μας καὶ τὴν παλληκαριά μας.

Σκοτώνονται 'στὴν Αἴγυπτο Ἐγγλέζοι καὶ Φελλάχοι, καὶ ὅμως τὸν κόσμο δὲν χαλοῦν μὲ τῆς παλληκαριάς; ματόνοι καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ Μαραθωνομάχοι, καὶ ὁ κόσμος ξεκουφρῖνεται μὲ τῆς ἐλευθερίας. Τὸ αἷμα ἐπλημμύρησε καὶ τρέχει σὺν ποτάμι, ἀλλὰ ἐγὼ σὺς βεβαιῶ πῶς δὲν 'ξωδεύθη δράμι.

Γελοῦν οἱ Ἄγγλοι σὺν τοὺς λὲν πῶς ἀπ' τῆς πυραμίδος τοὺς βλέπει δόξα ἄφθιτος δὲν ξέρω πόσων χρόνων· ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν σέρονομε τῆς κορτεραις λεπίδες, ἂν τὸν καυγᾷ μας δὲν ἴδου τὰ μάτια τῶν προγόνων. Εἶναι ἀνάγκη καὶ αὐτοὶ νὰ 'βρίσκονται ἐμπροστά μας, ἀλλοῶς 'στὴ θήκη τὸ σπαθί καὶ πᾶμε 'στὴ δουλειὰ μας.

Βεβαιωθῆτε, Ἕλληνες, πῶς δὲν σὺς βλέπει μάτι, μὰ καὶ ἂν σὺς 'δοῦν, πιστεύετε πῶς δὲν θὰ σὺς τρομάξουν; καὶ ἂν ἐσεῖς δὲν κάμετε χωρὶς προγόνους καὶ τι, οὐτ' οἱ ἀπόγονοι αὐτοὶ ποτὲ θὰ σὺς κυττάξουν. Εἶναι καιρὸς νὰ μάθετε, βλαστοὶ τοῦ Λεωνίδα, χωρὶς φωναῖς νὰ πέρτετε νεκροὶ γιὰ τὴν πατρίδα.

Τί πόλεμος 'στὸ Καραλή! βροντᾷ ἡ οἰκουμένη! τί θαύματα ἀνέφραστα Ἑλληνικῆς ἀνδρείας! πέντε δικοὶ μας 'βρίσκονται μονάχα σκοτωμένοι, καὶ ἀποθεοῦται ζωντανὸς τοῦ ἱππικοῦ λοχιῆς. Ἄλλὰ καμμιὰ ἐντύπωσι καὶ τοῦτο μὴ σὺς κάνῃ, ἐδῶ ἀποθεοῦται καθέννας πρὶν πεθάνῃ.

Ἐδῶ ἡ ἀποθέσις δὲν γίνεται μὲ αἷμα· ἀπάνω 'στὸ κρεββάτι σου ἀγάδικα ξαπλώσου, καὶ μὲ τῆς ἀλογόμυγαις μονάχα σου πολέμα, ἂν θὲς ν' ἀκούσης ζωντανὸς τὸν ἐπικηδεῖά σου. Ἐγὼ τοῦλάχιστον Ῥωμῆθ δὲν γινώρισα ἀκόμα, ποῦ δὲν ἐστεφανώθηκε ἀπάνω εἰς τὸ στρώμα.

Εἶμαι καὶ ἐγὼ παλληκαρῆς καὶ Μαραθωνομάχος, καὶ ἐμένα κάπως μὲ μεθᾷ ὁ ἥρωας Λεωνίδα, μὰ σήμερα σκοτόνεται μὲ φλόγα καὶ ὁ Φελλάχος, καὶ στήνει τρύπα καὶ αὐτὸς καὶ νέας πυραμίδας. Αὐτὰ ἡ κρύα Μοῦσα μου, Ῥωμηοὶ, σὺς ἀπαγγέλλει, καὶ ἂν θυμώσετε γι' αὐτὰ, καθόλου δὲν μὲ μέλλει.

Source.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

Ἐν ΠΥΡΓῳ τῇ 14 Ἀγούστου. Στὰ φέρις.

Ὁ Πύργος, πόλις ἀσημοτάτη καὶ πρὸ δεκαπενταετίας ἐστὶ ἐν τῇ ἱλίῳ βεθυθιμένη, εἶναι σήμερον μίαν τῶν ὠρειότερων, ἀνηρωτέρων καὶ πλουσιωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, εὐρύτατον καὶ περιφανὲς μέλλον ἔχουσα. Εἰς Ῥωματικῶτάτην περίοπτον θέσιν ἐπὶ λόφων οἰκισμένη, περιτριζομένη ὑπὸ θαλάσσης, λιμνῶν, ποταμῶν, παρουσιάζουσα μαγευτικώτατα τοπεῖα, θελκτικώτατος κοιλάδας, εὐρύτατον ὄριζοντα, ἀπάσας τὰς καλλονὰς πλουσίας φύσεως ἀναπαριστῶντα, εἶναι ἀληθὴς καλλιτεχνικῆς σκηνογραφία ἐφ' ἧς ἐπαναπαύεται εὐφροσύνης ἡ φαντασία τοῦ θεατοῦ. Εἰς τὴν ζωὴν ἣν ἡ φύσις ἐδώρησεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἐπιπροστίθεται ἡ ζωὴ, ἣν ὁ τόπος ἐπαναδίδει εἰς τὴν φύσιν. Ἄν ἦναι ἀληθὲς, καὶ εἶναι, τὸ ἀξίωμα ὑπερ ὁ Γυζὼ ἐν τῇ περὶ Βασιγχατῶνος μελέτη του ἀναγράφει: ὅτι ἡ ζωὴ ἐνὸς τόπου κρίνεται ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἐργατικῆς κινήσεως, βεβαιωθῆτε ὅτι ἡ πόλις τοῦ Πύργου, κέντρον τῆς ἐπαρχίας Ἡλείας, ἐνέχει ἐν ἐαυτῇ τὴν ζοὴν ἀληθῆ, δρῶσαν, ὅσην ἴσως οὐδεὶς ἄλλος τόπος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν διαστήματι ὀλιγίστων ἐτῶν γιγάντειοι πρόοδοι ἐπετελέσθησαν ἐνταῦθα διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς τῶν ἀτόμων ἐργασίας. Τὸ ἀξίωμα, ὁ τόπος διὰ τοῦ τόπου ἀναγράφοντες οἱ Πύργοι, πρῶτοι ἔδωσαν τὴν ὠθησιν εἰς κατὰ σκευὴν ἰδιωτικῶν δημοσίων ἔργων. Λιμνὴν λαμπρῶς, Σιδηρόδρομος ἤδη περατούμενος, Γυμνάσιον, ἀνάπτυξις τῶν ὑλικῶν πόρων τοῦ τόπου, ἴδου ὅ,τι παρίσταται πρὸς μελέτην καὶ θαυμασμόν σὺν ταῖς φυσικαῖς καὶ ἐτέραις ἐπικτητοῖς τοῦ τόπου καλλοναῖς εἰς τὸν ἐπισκέπτῃν ξένον.

Εἰσέρχομαι ἤδη εἰς τὸ κύριόν μου ζήτημα. Γνωρίζετε τὴν σταφίδα, τὸν μέλανα κοκκιωτὸν βότρυον, ὑφ' οὗ καλύπτονται ἅπασαι αἱ πεδιάδες τῆς ἐπαρχίας μας. Ἐπὶ κλημῶν, οὐδὲν τὸ ἐπαγωγὸν ἢ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀδαῆ παρουσιάζον, εἰμὴ τὴν παραγωγὴν λαμπροῦ καὶ σπινθηρίζοντος πυρός ἐν χωρικῇ ἐστία πρὸς θέρμανσιν ἐν χειμῶνι ψυχρῶ· ἴδου ἡ πρώτη μορφή τῆς σταφίδος. Καὶ ὅμως τὸ ξηρὸν αὐτὸ κλημῶν πόσην κρύπτει ζοὴν μέλλουσαν! Ἴδετε αὐτὸ καθ' ἡν ἐποχὴν ἡ φύσις ἐνδουμένη τὴν ἀνθισμένην ἐσθῆτά τῆς διαγελά φαειρὰ ὑπὸ τὰ πρῶτα τοῦ ἔαρος φιλήματα. Σοὶ παριστᾷ πολύφωτον λυχνίαν, φέγγος ἐλπίδος πανταῦ διαχέουσαν. Ἐν τοῖς μικροῖς βότρυσι τοῖς μόλις διαφαινομένοις καὶ ὠν ἐλάχιστῃ ἔξει δὲν εἶναι μείζων εὐτελοῦς κεγγρίου κόκκου, νομίζεις ὅτι διαθλίπει

πωσι με φοβεράν ζημίαν τιμωρουμένης ούτω τῆς πλεονεξίας.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἐμπόρων περὶ τὴν σταφίδα. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ τιμήματος τοῦ σταφιδοκάρπου οὗτος ἀνήκει πλέον εἰς τὸν ἔμπορον· ὁ κτηματίας ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀναπνεύσῃ. Ὁ ἔμπορος παραλαμβάνει αὐτὸν, τὸν θέτει ἐν μικροῖς ξυλίνοις κιβωτίοις καὶ βαρελίοις, ὧν ἕκαστον περιλαμβάνει 40—90 ὀκάδας, ἐν αἷς στοιβάζεται ὅσον τὸ δυνατόν πλεονότερον ὑπὸ ἐργατῶν. Τὰ κιβώτια εἰς τὰ ἄκρα περιβάλλονται ὑπὸ ξυλίνης τετραγώνου στεφάνης, ἐπὶ τοῦ ἄνω δὲ μέρους των σημειοῦνται τὰ ἀρχικὰ διακριτικὰ στοιχεῖα εἴτε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ ἀποστέλλοντος ἐμποροῦ, εἴτε συμβολικὰ τοιαῦτα, καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ αὐξὼν τῶν κιβωτίων. Τὰ κιβώτια φορτόνονται ἐν μεγάλοις διτρόχοις ἀμαξίοις, ἅτινα μεταφέρουσι ταῦτα εἰς Κατάκλων, τὸ ἐπίγειον τῆς πόλεώς μας. Λαμπρὰν θέαν παριστᾷ ὁ λιμὴν οὗτος ἤδη. Πλεῖστα ἀτμόπλοια διζυφῶν σημαίων, πλεῖστα ἰστιοφόρα, εἰσὶν ἀγκυραβολημένα ἐν τούτῳ, πρὸς μεταφορὰν τῆς σταφίδος· εἰς τὰς διαφόρους ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης ἐν αἷς καταναλίσκεται. Ζηροτάτη ἡ κίνησις ἢ ἐν τῷ Κατακλώφ· ὅπουδῆποτε στρέψῃς τὸ βλέμμα σου, διακρίνεις ἀμάξια μετὰ κιβωτίων, ἀποθήκας πλήρεις σταφιδοκάρπου, σωροὺς κιβωτίων πλήρεις ἐν τοῖς λέμβοις. Ὁ θόρυβος εἶναι φοβερός· ἀναγκάζεσαι νὰ βύσῃς τὰ ὦτά σου. Εἰς Κατάκλων δύνασθε νὰ εὕρητε ἀντιπροσώπους ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Οὔτε Ἰάπωνες οὔτε Μεξικανοὶ ἐλλείπουσιν. Ὁλοὶ εὐρίσκουσιν ἐργασίαν ἐξασφαλίζουσαν αὐτοῖς τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Καὶ ἰδοὺ ἡ δύναμις τῆς σταφίδος ἐπεκτείνουσα τὴν ζείδωρον πνοὴν τῆς ἐφ' ὅλης οὕτως εἰπεῖν τῆς ὑφῆλιου. Ἐν Κατακλώφ ἡ σταφὶς φορτῶνεται ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις, ὧν πλεῖστα δεκάδες καταπλέουσι καὶ ἀπαίρουσι, μεταφέρεται δὲ εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ ἀλλαχόσε, ἐνθα ἀνταλλάσσεται διὰ λιρῶν, φράγκων, φιορινίων, ἅτινα ἄφθυνα διασπείρονται ἐν τῷ τόπῳ μας ἐνισχύοντα καὶ παράγοντα τὴν εὐδαιμονίαν του καὶ πρόοδον. Τὴν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς κίνησιν τῆς σταφίδος ἀφίνω νὰ σᾷς περιγράψωσιν οἱ Timeson, Docik, Van Rucik καὶ ἄλλοι ξενώνυμοι ἀνταποκριταὶ σᾶς. Ἐγὼ ἐπιπροσέθημι πρὸς συμπλήρωσιν, ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ Πύργου ἔνεκεν τοῦ σταφιδοκάρπου διατελεῖ εἰς στενὰς καὶ συνεχεῖς σχέσεις μετὰ ὅλας τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης. Ἐκατομμύρια πολλὰ κυκλοφοροῦσιν ἐν ταύτῃ, μεταβαίνοντα ἀναλόγως εἰς χεῖρας ἀπάντων. Τὸ χρῆμα ἔχει χάσει τὴν ἀξίαν του ἐν Πύργῳ. Σπαταλῶνται τὰ ἑκατοντάφραγκα ὡς φράγκα, ἕποινανδῆποτε δὲ ἀξίαν ἔστω καὶ τὴν μάλλον ὑπέρογκον ἐὰν δώσῃς εἰς πρᾶγμα τι, ἔσο βέβαιος ὅτι θὰ εὕρῃς πολλοὺς ἀγοραστὰς. Ἐν ἐνὶ ἡ σταφὶς εἶναι ἀτμός, ὅστις κινεῖ ἀπάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις δίδουσα εἰς αὐτὰς ἀληθῆ ζωὴν.

Κρονίδης.

Εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν σταφυλῶν, ἰδίως αἱ περιφημοὶ φρούλαι, πωλοῦνται εἰς τὴν περιφημοτέραν

ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑΝ.

ΓΑΛΑ ΑΔΟΛΟΝ

Ἐξ ἀγελάδων, ἄς δ κ. Μέρλιν μετέφερον ἐξ Ἑλβετίας ἐπίτηδες, **ΠΩΛΕΙΤΑΙ** ἐν τῷ κήπῳ Στουρνάκη, ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν (εἴσοδος ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κ. Ψύχα).

ἀντὶ **1,20 ἢ ὀκτ.**

Πώλησις ἀπὸ 5 1)2—7 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. ὅτε γίνεται ἡ ἀμελξίς.

Καθιριότης, τιμότης, ἀκρίβεια.

Ὁ ἐπιστάτης **Ἰω. Χρυσάκης.**

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγειον τῆς Οἰκίας **Κ. Λελοῦδι**, μεταξὺ τῶν καταστημάτων **Στεφ. Γαβαλά** καὶ **Ι. Κοκοροπούλου.**

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΓΑΛΑΤΑ ΕΡΜΙΟΝΗΣ

(Μονῆς ἀγίων Ἀναργύρων).

Τὰ ἀλάνθαστα κατὰ τῆς ψαμμιάσεως, Ἰδατα Ἑρμιόνης, τὰ ὑπὸ πάντων τῶν διασημωτέρων ἰατρῶν τῆς πρωτευούσης συνιστώμενα, εὐρίσκονται παρὰ τῷ φαρμακοποιῷ κ. **Ι. Δ. Κατσάρη** καὶ τῷ διδάκτορι τῆς Ἰατρικῆς κ. **Σ. Γ. Μερκούρη** πωλοῦνται δὲ ἀντὶ 90 μόνον λεπ. ἐκάστη φιάλη.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΘΗΝΙΑ.

ΟΙΝΟΙ

Γ. Ἀμπαζοπούλου καὶ Σ:

Κατ' ὀκτῶν ὁ ἐρυθρὸς καὶ ὁ λευκὸς μόνον λεπτὰ **60.**
Κατὰ φιάλας ἐσφραγισμένας ἐκάστη λεπτὰ **60.**

[Κεντρικὸν Κατάστημα καὶ Ὑποκατάστημα
ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ]